ELLİDÖRT FARZ

Bir çocuk bâliğ olduğu zemân ve bir kâfir **(Kelime-i tevhîd)** söyleyince, ya'nî, **(Lâ ilâhe illallah Muhammedün resûlullah)** deyince ve bunun ma'nâsını bilip inanınca **(Müslimân)** olur. Kâfirin günâhlarının hepsi hemen afv olur. Fekat, bunların her müslimân gibi, imkân bulunca, îmânın altı şartını, ya'nî Âmentüyü ezberlemeleri ve ma'nâsını öğrenerek bunlara inanmaları ve (İslâmiyyetin hepsini, ya'nî Muhammed aleyhisselâmın söylediği emrlerin ve yasakların hepsini Allahü teâlânın bildirmiş olduğuna inandım) demeleri lâzımdır. Dahâ sonra imkân buldukça, bütün huylardan ve karşılaşdığı işlerden farz olanları, ya'nî emr olunanları ve harâm olanları, ya'nî yasak edilmiş olanları öğrenmesi de farzdır. Bunları öğrenmenin ve herhangi bir farzı yapmanın ve herhangi bir harâmdan sakınmanın farz olduğunu inkâr ederse, ya'nî inanmazsa, ehemmiyyet vermezse, îmânı gider. **(Mürted)** olur. Ya'nî bu öğrendiklerinden birini, meselâ kadınların örtünmelerini beğenmezse mürted olur. Mürted, irtidâdına sebeb olan şeyden tevbe etmedikce, **(Lâ ilâhe illallah)** demekle ve islâmiyyetin ba'zı emrlerini yapmakla, meselâ nemâz kılmakla, oruc tutmakla, hacca gitmekle, hayrât ve hasenât yapmakla müslimân olmaz. Bu iyiliklerinin âhıretde hiç fâidesini görmez. İnkârından, ya'nî inanmadığı şeyden tevbe etmesi, pişmân olması lâzımdır.

İslâm âlimleri, her müslimânın öğrenmesi, inanması ve tâbi' olması lâzım olan farzlardan elli dört adedini seçmişlerdir.

Ellidört farz şunlardır:

1- Allahü teâlâyı bir bilip, Onu hiç unutmamak.

2- Halâlden yimek ve içmek.

3- Abdest almak.

4- Her gün vakti gelince, beş vakt nemâz kılmak.

5- Nemâz kılacağı zemân hayzdan ve cünüblükden gusl etmek.

6- Kişinin rızkına, Allahü teâlânın kefîl olduğunu hak bilmek, inanmak.

7- Halâlden pâk libâs giymek.

8- Hakka tevekkül ederek çalışmak.

9- Kanâat etmek.

10- Ni'metlerin mukâbilinde, Rabb-i teâlâya şükr etmek. Ya'nî onları emr olunan yerlerde kullanmak.

11- Cenâb-ı Bârî'den gelen kazâya râzı olmak.

12- Belâlara sabr etmek. Ya'nî isyân etmemek.

13- Günâhlardan tevbe etmek. [Her gün istigfâr okumak.]

14- İhlâs üzere ibâdet etmek.

15- İnsan ve cin şeytânlarını düşman bilmek.

16- Kur'ân-ı azîm-üş-şânı huccet, sened tutmak. Onun hükmüne râzı olmak.

17- Ölümü hak bilmek ve ölüme hâzırlanmak.

18- Allahü azîm-üş-şânın sevdiğini sevip, sevmediğinden kaçmak. [Buna Hubb-i fillah ve buğd-ı fillah denir.]

19- Babaya ve anaya iyilik etmek.

20- Ma'rûfu emr ve münkeri nehy etmek.

21- Mahrem olan akrabâyı ziyâret etmek.

22- Emânete hıyânet etmemek.

23- Dâimâ, Allahü teâlâdan havf edip, [korkarak], harâm işlemekden sakınmak.

24- Allahü azîm-üş-şâna ve Resûlüne itâ'at etmek. Ya'nî farzları yapıp, harâmlardan sakınmak.

25- Günâhdan kaçıp, ibâdet ile meşgûl olmak.

26- Ülül-emre, kanûnlara karşı gelmemek.

27- Âleme ibret nazarı ile bakmak.

28- Allahü teâlânın varlığını, ya'nî sıfatlarını, mahlûklarını tefekkür etmek.

29- Dilini harâm, fuhş olan sözlerden korumak.

30- Kalbini mâ-sivâdan [dünyâ sevgisinden] pâk etmek.

31- Hiç bir kimseyi, maskaralığa almamak.

32- Harâma bakmamak.

33- Her hâlde sözüne sâdık olmak.

34- Kulağını fuhş ve çalgı gibi münkerât dinlemekden korumak.

35- Farzları ve harâmları öğrenmek.

36- Tartı, ölçü âletlerini, hak üzere kullanmak.

37- Allahü azîm-üş-şânın azâbından emîn olmayıp dâimâ korkmak.

38- Müslimân fakîrlerine zekât vermek ve yardım etmek.

39- Allahü azîm-üş-şânın rahmetinden, ümmîdini kesmemek.

40- Nefsinin hevâsına, ya'nî harâm olan isteklerine tâbi' olmamak.

41- Aç olanı Allah rızâsı için doyurmak.

42- Kifâyet mikdârı rızk [ya'nî yiyecek, giyecek ve mesken] kazanmak için çalışmak.

43- Malının zekâtını, tarladaki mahsûlünün uşrunu vermek.

44- Âdetli ve lohusa hâlinde bulunan ehline yakın olmamak.

45- Kalbini günâhlardan pâk etmek.

46- Kibrli olmakdan sakınmak.

47- Bâliğ olmamış yetîmin malını hıfz etmek.

48- Genç oğlanlara yakın olmamak.

49- Beş vakt nemâzı vaktinde kılıp, kazâya bırakmamak.

50- Zulmle, kimsenin malını almamak.

[Boşadığı kadına mehr parasını ödemek de kul hakkıdır. Ödemezse, dünyâda cezâsı ve âhıretde azâbı çok şiddetlidir. Kul haklarından en mühimmi ve azâbı en çok olanı, akrabâsına ve emri altında olanlara emr-i ma'rûf yapmamakdır. Bunlara din bilgisi öğretmeği terk etmekdir. Onların ve bütün müslimânların dinlerini öğrenmelerine ve ibâdetlerini yapmalarına, işkence ederek veyâ aldatarak mâni' olanın kâfir olduğu, islâm düşmanı olduğu anlaşılır. Bid'at sâhiblerinin, mezhebsizlerin, sözleri ile, yazıları ile, Ehl-i sünnet i'tikâdını değişdirmeleri, dîni, îmânı bozmaları da böyledir.]

51- Allahü azîm-üş-şâna şirk koşmamak.

52- Zinâdan kaçınmak.

53- Şerâbı ve alkollü içkileri içmemek.

54- Yalan yere yemîn etmemek.

[Şerâb, ispirto ve alkollü içkilerin hepsi kaba necâsetdir. Su ile toprak karışdırıldığı zemân, bu ikisinden biri temiz ise, meydâna gelen çamurun temiz olacağı ve bu kavlin sahîh olduğu ve fetvânın da böyle olduğu, **(Bahr)** kitâbında ve **(İbni Âbidîn)**de yazılıdır. Bu fetvânın za'îf olduğunu bildiren âlimler de varsa da, harac olduğu zemân, za'îf kavl ile amel olunacağı, **(İbni Âbidîn)**de ve **(Hadîka)**da yazılıdır. Buna göre, bir ihtiyâcı karşılamak için hâzırlanan kolonya, vernik ve ispirtolu ilâcların ve boyaların, alkol ile karışdırılan maddeleri temiz ise, karışımların da temiz olacakları anlaşılmakdadır. Şâfi'î mezhebinde de böyle olduğu **(Ma'füvât)** şerhınde yazılıdır. Temizlemelerinde harac olunca, nemâza mâni' olmazlar. Harac olduğu için temiz kabûl edilen böyle sıvıların, zarûret olmadıkca, içilmeleri câiz değildir. Alkollü içkiler, hiçbir zemân temiz olmaz. Çünki, bu içkilerdeki alkol, diğer maddelerle, ihtiyâc için, fâideli olmak için değil, keyf için karışmışdır. Bulaşdıkları herşey de necs olur. Zarûretsiz içilmeleri dâimâ harâmdır.]